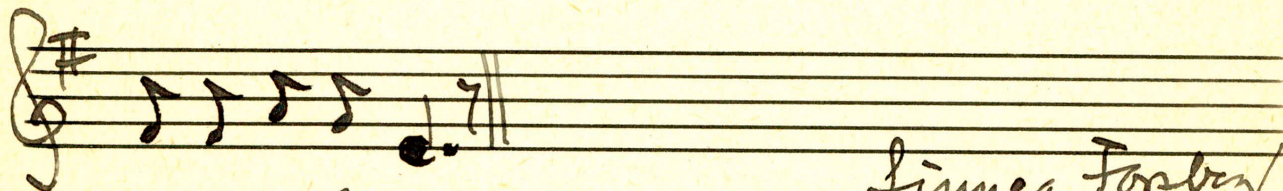
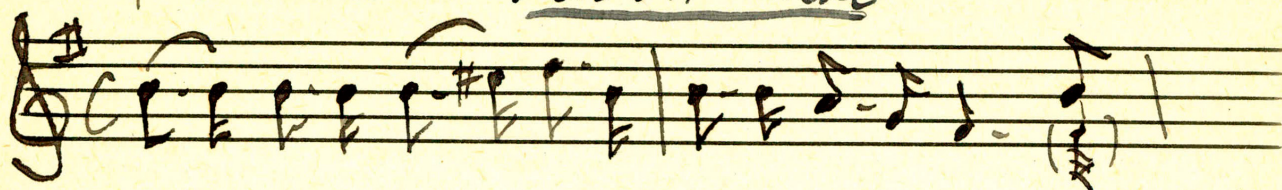

Sjunget's av en gubbe vid namn
Andstedt, som kommit till
Esbo från Viktis -

22

Esbo, Gröndal - 10

Den bortsilde

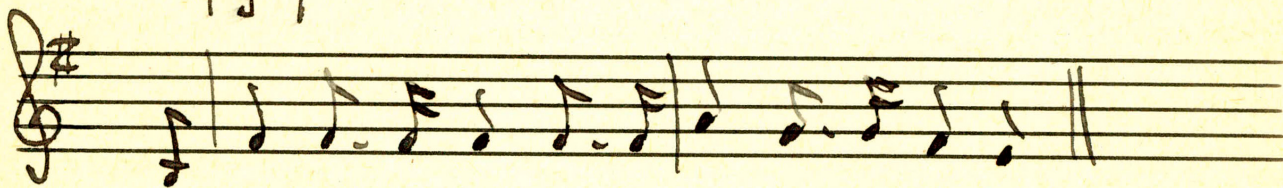

* Nöjningsång förs

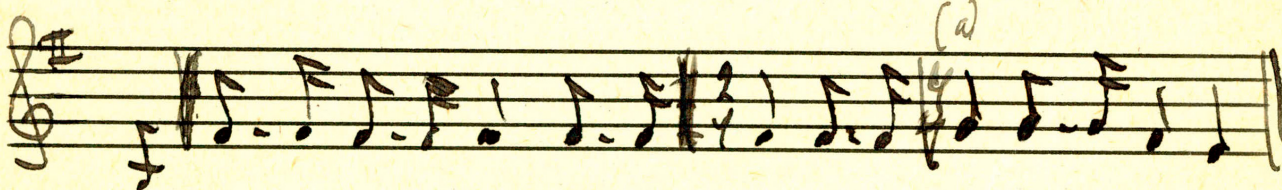
Linnéa Forsberg
aug. 1932

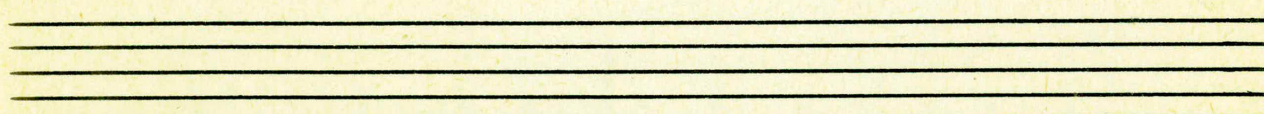
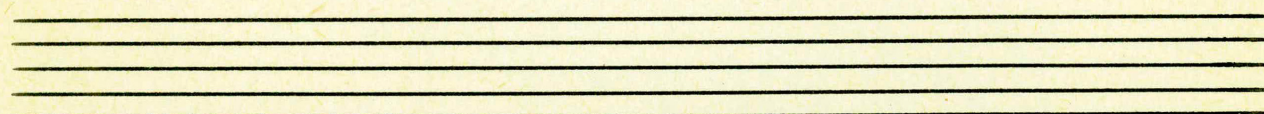
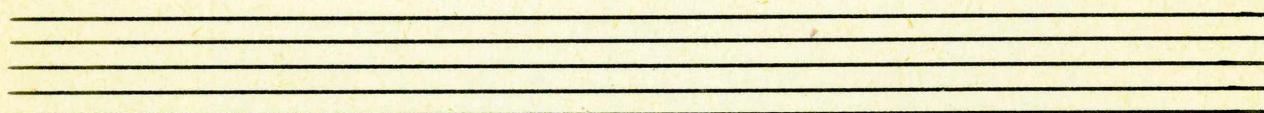
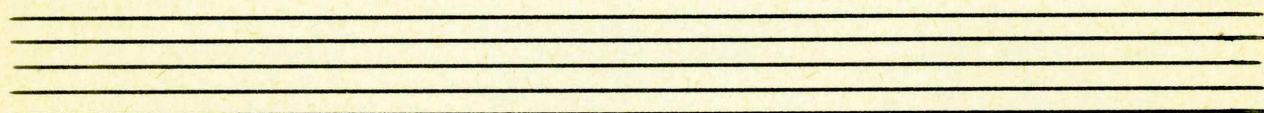
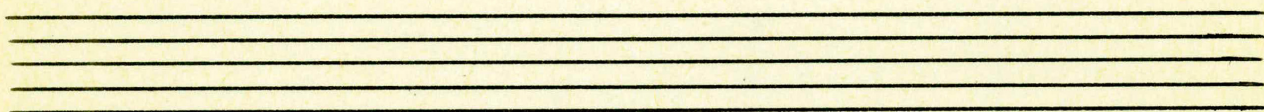
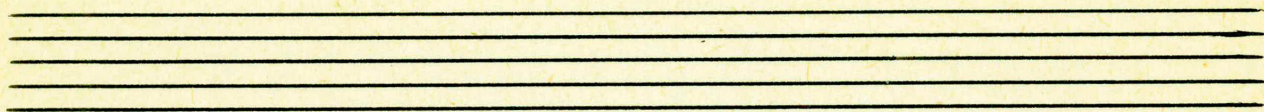
att jag ej till det hedniska land behöver vandra.

der måste till det hedniska land för att vandra.

Som sade att jag måste till det hedniska land för att vandra

Den bortsållda.

1. Sjömännen de sänka sina årar till att ro
och sköna Anna vrider sina händer uti blod,
sina händer uti blod.
2. "Käraste sjömänner, stannen nu en stund,
jag ser min fader komma allt i en gröner lund,
allt i en gröner lund."
3. "Hör du min fader, som hållit mig så kär,
sälj bort mina gårdar och lös mig med dem,
att jag ej till det hedniska land behöver vandra."
4. "Gårdar så haver jag ej mera än som fem,
och ingen kan jag sälja och lösa dig med dem.
Du måst till det hedniska land för att vandra."
5. "Hör du min moder, som hållit mig så kär,
sälj bort dina sjalar och lös mig med dem,
att jag ej till det hedniska land behöver vandra."
6. "Sjalar så haver jag ej mera än som - ,
och ingen kan jag sälja och lösa dig med dem,
Du måst &.
7. "Hör du min syster &.
8. "Klockor så haver jag &7 &.
9. "Hör du min broder &.
10. "Hästar så haver jag &.
11. "Hör du fästman, som hållit mig så kär,
sälj bort dina ringar och lös mig med dem,
att jag ej till det hedniska land behöver vandra".
12. "Ringar så haver jag ej mera än som två,
den ena skall jag sälja, den andra kan du få,
att du ej till det hedniska land behöver vandra."
13. "Förbannad var min fader, förbannad var min mor,
förbannad var min syster, förbannad var min bror,
som sade att jag måst till det hedniska land för att va
vandra."

